

רק תחלץ את בעל הבירה והוא יציץ אליך

בשיעור דשמיא נדבר היום על נושא שהוא מצות עשה שהזמן גרמא, תחילת זמן בצל הקורונה. והדברים אמיתיים.

בחז"ל כתוב "ה' צלך על יד ימינד", אומרים חז"ל כמו שבן אדם איך שהוא נראה בחיים - כך הוא נראה בצל, אדם גבוה - גם הצל שלו הוא גבוה, נמוך - גם הצל שלו נמוך. ככה אותו דבר הקב"ה, לפי איך שאדם מתנהג עם הקב"ה כך גם ה' מתנהג איתו, ה' צלך על יד ימינד הבא ליטור - מסייעין בידו, והבא ליטמא פותחין לו.

הקב"ה התגלה לאברהם אבינו, וכתוב במדרש שאברהם אבינו הלך וראה את הבריא והיפוש מי ברא אותה, אומרים חז"ל משל למה הדבר דומה לאחד שהיה מהלך וראה בירה מאירה, אמר מי בעל הבירה? הציץ עליו בעל הבירה ואמר לו אני הוא בעל הבירה. ולימד אותנו המשגיח ר' מאיר חדש, מה פירוש מי בעל הבירה, וכי מדובר פה בסקרנות!! מה איכפת לך של מי הבירה, ומסביר: הולך לו בן אדם באישון לילה ואפילה, והוא רואה בירה, בנין יפה, בפנים הכל חשוך ובחוץ דולק אור, למי זה האור? לעוברי דרכים שלא יפלו. אף אחד לא יודע מיהו הבעה"ב, ובעה"ב לא יודע מי נהנה ממנו, אז למה אתה עושה את זה? כי אני אוהב לעשות חסד בלי שום קיווי לאיזה תגמול שכן.

אברהם אבינו רואה את הבריא, כל העולם כולו איפה שהוא היה - כפר בקב"ה, לא ידעו שיש כזה בורא עולם, והיחיד שידע הוא נמרוד שהכיר את בוראו ונתכוין למרוד בו. עמד אברהם והתפלא, למה יש גשם, למה יש אוכל, למה הכל עובד, שמש, ירח, כוכבים למי??!! אלא שיש כאן אחד מנהיג שאוהב לעשות חסד! תורה תחילתה חסד וסופה חסד, הקב"ה כולו טוב, הטוב כי לא כלו רחמיק בלי שום חשבונות! אומר אברהם אבינו - כזה בעל הבירה מעניין אותי, אני רוצה להכיר מיהו בעל הבירה. ומה היה בסוף? הציץ עליו בעל הבירה. אם אתה רוצה להכיר אותי - אני אתגלה אליך!

והמשיך ר' מאיר, הגמרא בסוכה אומרת מה יפו פעמיך בת נדיב, בתו של אברהם אבינו שנקרא נדיב ואומר רש"י שנדבו ליבו להכיר את בוראו. ושאל ר' מאיר, וכי רק זו גדלותו של אברהם, והרי נתנסה בנסיונות גדולים של כבשן האש, ועקידת יצחק, ורק זה השבח שאומרים עליו!! אלא הכל התחיל מפה, שנדבו ליבו להכיר את בוראו, ובלי זה הוא לא היה מתחיל להכיר את הבורא עולם, ולא היה כבשן האש, ולא עקידה, שום דבר לא, וכשנדבו לבו ושאל מיהו הבעל הבירה, אתה מחפש אותי? אני אבוא אליך!

וכן להיפך, מי שרוצה להתרחק ממנו, אמר לו הקב"ה, אני אתרחק ממך. השיא של העונש של אדם הראשון הוא "בזיעת אפיך תאכל לחם", ובפשטות הכוונה שצריך לעבוד קשה, אבל לא בזה מסתיימת הקללה, בזיעת אפיך תאכל לחם, אני אתן לך מקום לטעות שכוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, ברגע ורצית להתרחק ממני ועשית

עבירה, ועבירה היא מרחיקה כמוש"כ "הלוא עוונותיכם יהיו מבדילים ביניכם ובין אלוהיכם" עבירה מבדילה. אם אתה רוצה להתרחק אני אתרחק ממך. וכעת יכל לטעות. שהרי עד עכשו מה יכל אדם הראשון לטעות, מלאכי השרת צולין לו בשר ומסננין לו יין והוא נמצא בגן עדן, ורואה שהכל זה בורא עולם, אך ברגע ורצית להתרחק ממני - אז התרחקתי ממך וכעת יש מקום לטעות.

בעל הבירה הוא הנותן לך כח לעשות חיל

סיפרנו פעם על יהודי יקר הרה"ג ר' נחמיה ציטרון ע"ה שהיה בן תורה, בעל מוסר ומידות. והיתה תקופה שהוא היה מליונר, (אבא שלו היה גביר ידוע בברזיל ונספה בתאונת מטוס רח"ל, והוא היה בן יחיד וקיבל את כל הירושה) והוא היה בעל צדקה וחסד בקנה מידה לא רגיל. וכשבאו לנחם בשבעה, סיפר הבן שלו שהוא שאל את אביו האם באמת אפשר להיות סוחר ישר עם כל דיני השו"ע בלי גזל ואונאה ושום עבירה, ואמר לו אביו - זה הנסיונות הקטנים של העשירים, הניסיון הגדול זה כוחי ועוצם ידי, אדם שעובד יש לו הרגשה אני עובד, אני פועל, אני מצליח, הכוחי ועוצם ידי זה הסכנה הגדולה ביותר, והאמת היא, "וזכרת את ה' אלוהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל", ואומר התרגום 'א? הוא יהב לך עצה למקני נכסין', כל מה שיש לך - זה רק ממנו, רק שיש את ההסתר פנים.

יש סיפור שמביא בספר 'שישים גיבורים' של בעלי תשובה שהוציאו נתיבות עולם, ובסוף הספר מספר אחד מהתורמים של הספר בשם אליעזר גרוס בעל חברת נדל"ן 'בסדנו' המפורסמת. וסיפר כבר בילדותי היה לי חוש מסחרי והיה לי כסף שאספתי בקופה, יום אחד לפני סוכות אני אומר לאבא שלי אני צריך להרויח, אני רוצה לקנות הדסים למכור בשוק ולהכפיל את הוני. ואמר לו אביו צריך לדעת לבחור הדסים משולשים, אתה עדיין לא מבין בזה, אבל יצר המסחר בער בי ואמרתי לו סמוך עלי, אני מבין! קניתי חבילה של הדסים בהרבה כסף שהיה לי, ובאתי לשוק בטוח בעצמי, והתברר שאבא צדק... הגיעו כמה יהודים ולא מצא חן בעיניהם, אלו לא הדסים משולשים, וגם אלו שקנו אמרו שזה מידי יקר ושילמו רק חצי מחיר, הייתי שבור ורצוף באתי לאמא שלי, לא נהגתי בחכמה שלא שמעתי לאבא. ואחרי יום יומיים בא אלי אדם ואמר לי אני רואה שיש לך הרבה סחורה, אני מחפש הרבה, יש לי מוסד עם ילדים, אני מוכן לקנות ממך את הכל אך במחיר סביר. נקבתי בסכום, ואמר זה מידי יקר, אז הורדתי את

המחיר עד שבכל זאת נשאר לי רווח יפה, אמנם לא כמו שציפיתי, אבל הרווחתי. וביקש ממני גם את הדלי של ההדסים בשביל שיוכל לסחור, והסכמתי, הרי בלי הדסים אין לי שום צורך גם בדלי. באתי הביתה מאושר אמרתי לאמא כנראה שיש לי חוש מסחרי מפותח, לא טעיתי הרבה, ואמרה לי לך תספר לאבא, סיפרתי לו ואמר לי אני שמח בשבילך, וביקש אם תוכל להביא לי את המשקפיים מהמרפסת, אני הולך להביא וחשכו עיני, עמד שם הדלי עם כל ההדסים, אבא קנה את הכל... רק הוא עשה את זה בצורה כזו שאני לא אצטער, וגם

שאני אבין שהחוש המסחרי שלי זה עוד לא בשביל ילד, זה אני הוא שעומד מאחוריך... וזה כ"כ שייך לענייננו, אדם חושב כוחי ועוצם ידי, אבל האמת היא שהקב"ה נותן לך, הוא יהב לך עצה למיקני נכסין, הוא נותן לך את העצה לקנות נכסים, וזה מה שהקב"ה בנה, את הניסיון וההרחקה שאדם יחשוב כוחי ועוצם ידי.

נסיון הכוחי ועוצם ידי

בז' מרחשון זה יום הזיכרון של הגאון ר' מאיר שפירא מלובלין מייסד הדף היומי וראש ישיבת חכמי לובלין. סיפרנו פעם, איך שבעיצומה של חנוכה הבית של הישיבה [שזה היה מאורע ביהדות פולין, השתתפו שם שנים מזקני הדור, האמרי אמת (שזה היה נדיר) ורבו הצ'ולטקובער, שהיו מהמיוחדים שבאותה התקופה] ובאמצע חנוכה הבית הוא נעלם, ובינתיים נהיה שקט, אנשים חיכו, ואמר אחד לחבירו בא נלך בינתיים לראות את הבנין, עולים למעלה ובקומה שלישית או רביעית שמעו קול, נבהלו והקשיבו טוב, זה הקול של ר' מאיר שפירא, עלו קומה נוספת ושמעו אותו ברור 'השמר לך פן תשכח את ה' אלוקיך... ואמרת בלבבך כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, וזכרת את ה' אלוקיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל!! וחוזר ע"ז כמה וכמה פעמים. ובאמת זכה ר' מאיר, שהרי זה היה חזון רוח ותעוזה עצומה, והוא הצליח. אבל עם זה הוא חי, כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל, אבל אם אתה רוצה להתרחק ממני - אני אתרחק ממך, ועל דרך שאחז"ל אם תעזבני יום - יומיים אעזבך.

והנה כתוב בגמרא ביומא למה נקרא שם אנשי כנסת הגדולה, לפי שפעם היו אומרים האל הגדול הגיבור והנורא, ואחר כך אמרו גויים מכרכרים בהיכלו איה גבורותיו, איה נוראותיו, והפסיקו לומר את זה, באו אנשי כנסת הגדולה ואמרו אדרבה! הן הן גבורותיו, הן הן נוראותיו שרואה חרפתו ושותק, ושואל הגאון ר' יצחק בלאזר זצ"ל, המלך רוצה להתכסות, אל מסתתר בשפירי חביון, למה הולכים ומגלים אותו? ודרך משל, פעם היו מלכים שרצו לראות מקרוב את הליכות בני המדינה, ולא להסתמך על שמועות, אז הם היו מסתתרים מאחורי איזה וילון בלי שידעו שהם שם, וכך הם יכלו לראות. תארו לעצמכם בא אחד והבחין בזוית עינו שהמלך נמצא שם, קרא לכל אנשי השוק, פתח את הוילון ואמר להם 'הנה המלך!' אחת דתו להמית. המלך רוצה להסתתר למה אתה מגלה אותו? אומר ר' איצ'לה, הקב"ה רוצה להסתתר, איה גבורותיו, איה נוראותיו, למה אתם מגלים אותו? והסביר, המשל אינו נכון, המשל הוא אחרת: ילד קטן שהולך עם אביו, אבא נותן לו יד שהוא לא יקפוץ לכביש, וילד כמו ילד בורח מאביו ורץ, אז האבא מתחבא לו, וכשהילד קולט הוא בוכה, אבא, אני יהיה ילד טוב, יותר אני לא ארוץ רק תבוא אלי! והוא בוכה ובוכה עד שבסוף האבא מגיע ונותן לו יד, ואז הוא כבר לא עוזב את היד, אומר ר' איצ'לה, הקב"ה מתחבא לא כי הוא רוצה להתחבאות, הוא רוצה שנגלה אותו ולא נעזוב לו את היד! אל מסתתר בשפירי חביון הכוונה תחפש אותי, עד שתגלה אותי אני אתגלה אליך ואז כבר לא תעזוב לי את היד, וכך היה אצל אברהם אבינו, אתה רוצה להכיר אותי - אני כעת איתך.

וצריך לדעת, הדור שלנו התברך בתחושה של כוחי ועוצם ידי שלא היה בשום דור בעולם. אין כמו הדור שלנו בטכנולוגיה המתקדמת והמשוכללת באופן מופלא, המצאות חדשות מיום ליום, ובכלל לא

רואים את הקב"ה. הרה"י סיפר לי, פעם כאשר היה אדם חולה בכפר, היה רק בית חולים אחד בעיר הבירה והדרך להגיע לשם זה עם סוס ועגלה, וזה מאוד מסוכן, אז מה היו עושים, היו בוכים בתהילים והקב"ה עזר להם, והיום בכל מקום יש בתי חולים, ויש עסקנים רפואיים, רק

שומעים על מישהו חולה, אז מחפשים לאיזה עסקן כדאי לפנות, רק רגע! תפנה קודם כל לקב"ה, הוא האבא שלך! הוא הרופא כל בשר! שכחנו כבר מהבורא עולם...

הקורונה מצביעה שאין עוד מלבדו

המשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל אמר פעם (כאשר הגרתי גולדויכט זצ"ל קיבל התקף לב) בכל דור יש מחלה שאין לה תרופה, וכשמגלים תרופה - באה מחלה חדשה, היה שחפת, דלקת ראות, שיתוק, ובדור האחרון היה את המחלה הממארת, הקב"ה אומר ומראה לנו שהוא המנהיג של הבריאה והוא הקובע, וכשרוצה אף אחד לא יעמוד כנגדו, וגם כשמגלים זה הוא שעומד מאחוריו. וכנראה זה לא הספיק לקב"ה, כבר התרגלנו, והקב"ה רוצה להראות לנו אני הוא הבעלים על הבריאה ואתה לא יכול לעשות מאומה, דעו כי אני ד' הוא האלוקים. מדובר פה בדברים מזעזעים, וזה צועק עד לב השמים, כל לילה יש עשרות נפטרים! ארבעים וחמישים ויותר בכל לילה! וזה מלבד שאר החולים והמונשמים ושאר הצרות, איפה שמענו כזה דבר? גם ת"ח גדולים ומופלגי תורה ויראה בין החולים שיבלחט"א והנספים, וכל יהודי זה יהודי שערכו לא יסולא בפז, הקב"ה רוצה שזכור שהוא המנהיג של הבריאה! הג"ר אליהו מן שאל את מרן שה"ת שליט"א מה ה' רוצה, ואמר שזכור שהוא אבא שלנו, ונפנה אליו אבא, תעזור לנו, ולא נפן אל רהבים ושטי כזב.

אמר לנו המשגיח ר' מאיר חדש, כתוב בחז"ל 'ויפל אלוקים תרדמה על האדם', אומרים חז"ל ויפל - מלשון מפלה, משל להדיד, למלך ושר שנסעו יחדיו במרכבה, ושניהם לבשו בגדים יקרים ושמע המלך שהבריות אינם יודעים מיהו המלך ומיהו השר, מה עשה, זרק את השר מן המרכבה וידעו כולם שהוא המלך. כך ביקשו מלאכי השרת לומר קדוש קדוש לאדם הראשון אמרו, זה יחיד בעליונים וזה יחיד בתחתונים מה עשה הקב"ה ויפל תרדמה על האדם וישן, אם הוא ישן סימן שהוא לא אלוקים, אלוקים לא ישן. ומשמע שהיתה כאן תביעה על אדם הראשון והוא נענש, וקשה, מה זו אשמתו שחשבו שהוא יחיד בתחתונים?

[וצריך לדעת שאין לנו מושגים מיהו אדם הראשון, כתוב בכתר ראש בסוף סידור הגר"א שפעם הג"ר חיים מואלוז'ין נקלע לכפר, ואמר אדם הראשון גזר עלינו שביום פלוני בשעה פלונית נתעכב פה בכפר, אדם הראשון זה כל הבריאה, כתוב שהוא נתן שמות, שם זה מהות, הוא קבע מהות לכל הבריאה].

ואמר ר' מאיר, היתה עליו תביעה, בן אדם אסור לו לרגע שיטעו בו שהוא האלוקים, כל מעשיו והליכותיו של בן אדם צריכה לצעוק אנה עבדא דקב"ה! שא"א יהי לטעות בו. כשהיו באים לסטייפלער הקדוש וביקשו שהרב יבטיח, הוא היה צועק, אבל אם אמרו לו, הקב"ה הוא רופא כל בשר, ומבקשים מהרב ברכה, הוא היה שמח, הנה אדם נורמלי, ברכה אני מוכן לתת. אדם, כל המהות שלו צריכה לצעוק ה' הוא האלוקים, אדם שאפשר לטעות בו שהוא משהו אז מתחיל שאפשר לטעות בכוחי ועוצם ידי, ופה זה הנפילה.

אדם צריך להכריז 'אנא עבדא' בכל מצב

חז"ל אומרים (פרשת בלק, פי כ"ב אות ו') שלשה בדקן הקב"ה ומצאן עביט של מי רגלים, [וצריך לדעת שעביט של מי רגלים גם אם ינקו אותו בחומרי חיטוי הכי חזקים אסור להתפלל כנגדו, ולמה, כי הוא דבר מאוס גם כשהוא נקי. בדקן הקב"ה ומצאן עביט של מי רגלים הכוונה שהגוף שלהם נהיה מאוס, ולא רק טעות חד פעמית]. ומי הם, קין, בלעם,

וחזקיהו. קין - הקב"ה פותח עמו בדברים אי הבל אחיד, והוא סבור שהקב"ה לא יודע ועונה בתמימות השומר אחי אנוכי. ואומר לו הקב"ה קול דמי אחיד צועקים אלי מן האדמה! הקב"ה בא לטובתך, לפתוח אתך בדברים שלא תתבייש, ותודה על מה שעשית ותבקש שליחה, ואתה חושב לרעה. בלעם, הקב"ה שואל אותו מי האנשים האלה עמך, והיה סבור שהקב"ה לא יודע, אז חשב גם אני יכוון שעה שהקב"ה כועס ואקלל, זה עביט של מי רגלים. חזקיהו, באו האנשים של מלך בבל, ושואל הנביא מי האנשים האלה שבאו אליך, ואומר לו חזקיהו, מלך בבל שלח אלי, ולכן נענש שמבניו יהיו סריסים אצל מלך בבל. חזקיהו שחז"ל אומרים בסנהדרין שבקשו לעשותו משיח, ובזמנו בדקו מדין ועד ב"ש ולא מצאו תינוק ותינוקת שלא בקיאים בטומאה וטהרה. לרגע קטן הוא שכח עם מי הוא מדבר, הוא נחפז לענות, הי' צ"ל הרי אתה נביא ד' ויודע, וכבר נקרא עביט של מי רגלים. כעת זה זמן שהקב"ה מנסה אותנו, "כי מנסה ה' אלוקיכם אתכם לדעת הישכם אוהבים את ה' אלוקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם", כעת זה נסיון, אם נדע שזה שלוח מהשי"ת לעורר לבנו לשוב אליו או שנתלה במקרה... ונחכה שימצאו תרופה גם לזה.

ואנחנו נזכיר את דברי הרה"י ר' יחזקאל סרנא זצ"ל ידוע שיש ספר איוב ויש מגילת שיר השירים, והנה כתוב הכונוי פצעוני נשאו את רדידי מעלי, לכאורה הפסוק הזה מתאים לאיוב, ומה השייכות לשיר השירים שכולו מסכת אהבה שנקמת בין הקב"ה לכנסת ישראל! ואומר ר' יחזקאל, לא רק שזה שייך לשיר השירים, זה עצם מעצמו ובשר מברשו! כשמליח לבן אדם - זה לא סימן שהוא אוהב את הקב"ה, הוא אוהב את עצמו, 'הולך לי'. [וכמו שכשאוהבים גבירים לא בהכרח שאוהבים אותם, אוהבים את הכסף שלהם א"כ הוא אדם מיוחד גם לולא הכסף]. איפה הסימן לאהבה אמיתית שהקב"ה הולך לכרות ברית עם נבא - איפה הסימן? 'היכוני' 'פצעוני', מה פה אתה אומר, שחולת אהבה אני! פה נמצא שיר השירים. (ועיין בבן יהוידע בעירובין בדף היומי כעת לגבי עבד ואשה הדרים בחצר אחת - אריכות נפלאה).

הקב"ה מנסה אותנו היום כשאתה לומד טוב כשטוב לך, זה לא חכמה, כל בחור רוצה שיהיה לו שם טוב של מתמיד, ושיהיה לו שידוך טוב אח"כ, בא נראה אותך היום, כי מנסה ה' אלוקים אתכם ומי שנשכל במבחן משלם מחיר יקר, הקב"ה אומר - אתה יודע שאני הכתובת אז תפנה אלי. לפעמים יש בחורים שלרגע שוכחים היכן הם נמצאים ומתחילים קצת להרפות ידיים, ולהתעסק עם כל סוגי מבטלים למיניהם, או שלא הולכים גם בבית בצניעות הראויה והיאה לבן תורה, לרגע שוכחים, אפשר להיות חזקיהו אבל ברגע ששכחת השערים נעולים לך, שכחת לתת יד לקב"ה, הפסדת במבחן, תקבל ציון עביט של מי רגלים. ומספרים על הגאון ר' דוד כהן שליט"א (ר"י חברון) שבבחרותו הלך פעם מהישיבה לתחילת הרחוב כמה מטרים וראה אותו המשגיח ר' מאיר ללא חליפה, ושאל אותו, ר' דוד, וכי אתה בבית מרחץ? וכ"ש מי שמזלזל בעצמו ובלבושו זה לא הנהגה של בן תורה, והוא מפסיד את הכל.

כל הבריאה בשביל התורה ובשביל ישראל

והנה, בן אדם לא יודע מה כוחו לפעול בשמי מרומים.

בזמן השואה הרב וויסמנדל זצ"ל יכל ע"י כסף להציל רבבות יהודים ע"י הסכם שהיה לו עם הגרמנים, והיו כאלו מליונרים שלא רצו לתת, וההרגשה שלנו שזה ממש רציחה, יכלו להציל עשרות אלפים לולא הקמצנות שלהם, והנה רש"י הראשון על התורה כותב בראשית - בשביל ראשית, לא נבא העולם אלא בשביל התורה שנקראת ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית. הבריאה נבאה בשביל שעם ישראל יעסקו בתורה.

ומסופר בשם ר' אליהו לאפיאן, שפעם הסבא מסלבודקא נסע ברכבת, והיו לידו קבוצה גדולה של גבירים שעסקו כל היום במסחר ולא למדו תורה, ודיברו בקול בשביל שישמע, 'עומדים להם כמה פרוזיטים ולומדים, ואנחנו צריכים לעבוד בעבורם! שילכו לעבוד! שמע הסבא, וענה להם כמו סלבודקאי, אמר, למה לא, האם ראיתם פעם בן אדם שיש לו ארבעים פרות ושלושים שוורים, וכי ראוי שיהיו שבעים בהמות עובדים בשביל בן אדם אחד?! אמרו לו רביה, והרי לך הם נבא! אמר להם נו, ובשביל מה אתם נבא, לעזור לבן תורה! הגמרא בברכות (ז, א) אומרת סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא, אומרים חז"ל כל העולם לא נבא אלא לצוות לזה, בשביל זה נבא, לצוות לזה, לעזור לבן תורה.

ונספר, היה פעם גביר ששאל את מרן רה"י בשביל מה צריך כ"כ הרבה ישיבות ולרוץ כל כך הרבה לגבירים, כדאי שיפתחו עוד כמה ישיבות עם הרבה בחורים כמו מיר, ופוניבז', והגבירים יחזיקו אותם וכך יהיה כסף גם לגבירים וגם לישיבות. אמר לו הרה"י, ולמה צריך כ"כ הרבה גבירים?... כשיש הרבה ישיבות - יש הרבה גבירים, פחות ישיבות פחות גבירים... וכי אתה רוצה לצאת מהמעגל... אמר הגאון ר' חיים ברמן שליט"א, מה ההבדל בין ישיבה לבית מלון? בשניהם כמעט יש אותו הדבר, יש חדר לישון, ויש מקום שלומדים ומתפללים, ויש חדר אוכל, אז מה ההבדל? אלא - פשוט, בישיבה החדר הגדול זה היכל הישיבה, ויש גם חדר אוכל כי צריך לאכול, ופנימיה כי צריך לישון, אבל בבית מלון, הבית כנסת הוא קטן מאוד ומחזיק מעט אנשים כמה שצריך בשביל תפילה, החדר אוכל - ענק, בשביל זה באים, והחדרים מרהיבים ביופים, כי שם זה העיקר.

הבריאה נבאה בשביל התורה, ובשביל בני ישראל שיעסקו בתורה, זה כמו בית מדרש גדול, הלומדים נמצאים בפנים, והשאר רק עובדים לצורך הבית מדרש הזה.

וזה אומרים חז"ל בשביל התורה שנקראת ראשית ובשביל ישראל שנקראו ראשית.

כתוב בגמרא בתחילת עבודה זרה, שהקב"ה לוקח ס"ת ומניחו בחיקו ואומר כל מי שעשה בשביל התורה יבוא ויטול שכרו, ובאים אומות העולם ואומרים עשינו שווקים, מרחצאות, גשרים, ומלחמות וכיוצ"ב והכל בשביל ישראל. והקב"ה אומר להם שוטים שבעולם כל מה שעשיתם לא עשיתם אלא בשביל עצמכם, ומלחמות - אני עשיתי. ושואל הרב מבריסק הרי הם שקרנים, ומה הם חושבים בכלל, ולמה הקב"ה רק אומר להם שוטים הרי"ז שקר נוראי. ומבאר כל העולם נבא בשביל תורה, יתכן שיש מליוני סינים בחיים בשביל שיהיה לבן תורה חולצה, או שיהיו אוטובוסים נוחים, כל הבריאה חיה רק לצורך זה, וזה מתגלה רק אחר כך, ואומות העולם צודקים, כי אכן כל מה שעשו הי' בשביל התורה, אבל אומר להם הקב"ה שוטים לא מגיע לכם כי לא התכוונתם לזה באותם המעשים.

בחז"ל כתוב שלעתיד לבוא על כל כנף של ציצית יהיה שבע מאות עבדים, וזה נראה לנו משונה איפה נשים את כולם?... אבל כל העולם זה ככה! רק שהיום לא רואים את זה, כל העולם כולו נבא רק לצורך עם ישראל בשביל שיעסקו בתורה.

בכוח לומדי התורה לשלוט בבריאה

וממילא נבין, היחידים שיכולים לעצור את המגיפה זה רק הבני תורה. הרופאים - לא יכולים הם אומרים את זה במפורש, אבל בני תורה יכולים, להם יש את הכח החזק - 'מרבה תורה מרבה חיים'!

הגרי"ח מואלוזין מביא ברוח חיים על אבות במשנה זו את הסיפור עם אדוננו ה"ט"ז שבאה אליו אשה קשת רוח שבתה נוטה למות, ושאל אותה מה ביכלתו לעשות. ואמרה לו, אני לא באה אליך אני מבקשת **בזכות התורה שלך!** נענה ואמר, בזכות השיעור שאמרנו היום יהי רצון שבתך תהיה בריאה, ובאמת הבריאה באותו הזמן. כל חיזוק של תורה משפיע, מרבה תורה מרבה חיים, וכן אמר מרן רה"י שעי"י כל חיזוק בתורה יש עוד כמה עשרות אנשים בריאים, זהו הכח של תורה בבריאה. ורק הוסיף שאת זה בני אדם לא יודעים ולא חיים את זה... וחבל - כי אפשר להציל עם רב לחיותם כהיום הזה.

הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל (ר"י אופקים) הביא את הגמרא בב"ק (פ, ב) שכתוב שם, בן אדם רואה שלא הולך לו, לא פה, ולא שם, "דלת הננעלת לא במהרה תפתח". ומסביר רש"י נפ"מ לאפושי ברחמי - להרבות בתפילה. [וכבר אמרו חז"ל התפלל אדם ולא נענה יחזור ויתפלל, שנא' "קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'"]. ומסביר ר' חיים קמיל בעומק הדברים, כתוב לאפושי ברחמי, דלת הננעלת לא במהרה תפתח, אם ננעלה דלת בבית ואין שום אפשרות לפתוח מה עושים - פורצים! הדלת לא נפתחה, פרצו אותה, אם אתה לא מצליח, תפקידך לאפושי ברחמי - תפרוץ את הדלת, תתפלל יותר והדלת תפתח, כי פרצת אותה. ומסביר בזה את דברי הגמרא בברכות (דף לב, א) מזמן שנחרב בית המקדש חומת ברזל מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים. ובאותו הדף, א"ר אלעזר, ננעלו שערי תפילה, אבל שערי דמעות לא ננעלו. ומה ההבדל, שערי תפילה זה לפתוח את הדלת, אבל השערים סגורים, אבל שערי דמעה - פורצים את הדלת, זה הכוונה לאפושי רחמי!

וקיבלנו כסדר ממרן הרב שך יש אפושי ברחמי בכמות ויש באיכות, ולא דומה תפילה אחת בשיבה עם הכח של במקום רינה שם תהא תפילה, להרבה תפילות בבית הכנסת אחר. בן תורה עם תורה ותפילה יש בכוחו לעצור את מלאך המות! ולכן היום אדם צריך להרגיש עכ"פ קצת אחריות אתה יכול להציל מאות ואלפי חולים, ומרן רה"י אמר (וכך פרסמו כמה פעמים בשמו) שיהודי אחד שיתחזק יכול להציל חמישים יהודים ממות! תארו לעצמכם רק הישיבה פה תתחזק זה חמישים כפול שש מאות... וכמה שיותר מתחזקים יותר ניצלים.

בעת צרה אסור לחשות מוכרחים לפעול למען הכלל

ר' יחזקאל לוינשטיין במלחמת ששת הימים אמר, יש כעת מלחמה, ונמצאים הרבה מבני ישראל בצער נורא, ובפחד מות, אני לא מבין איך בחור יכול להתנהג רגיל? עד כדי כך לא אכפת לי מכלל ישראל! ומרן הרה"י היה מביא את הגמ' במו"ק שאנחנו חוזרים עליה הרבה, שאמרו ליהויקים ירמיהו כתב ספר קינות. אמר מה כתוב בה, אמרו לו איכה ישבה בדד, א"ל אנא מלכא, ולא איכפת לי. מה עוד כתוב בה, בכו תבכה בלילה - אנא מלכא, גלתה יהודה מעוני - אנא מלכא. דרכי ציון אבילות

- אנא מלכא. אמרו לו היו צריה לראש, אתה כבר לא תהיה המלך, לקח כל האזכרות שבה קדרן ושרף. וכי אדם צריך שיגיעו עד אליו כדי שיתעורר, צעק ר' יחזקאל, אין מינימום של להשתתף בצער הציבור?! כל יהודי שנפטר זה נורא, ובפרט כשיש גם צער של ת"ח. חז"ל אומרים בברכות שאם תלמיד חכם חולה צריך שיחלה את עצמו עליו. וכמה תלמידי חכמים ובני תורה בצער גדול! אי אפשר לעבור לסדר היום רגיל.

הגאון ר' אליעזר שמחה וסרמן בנו של מרן ר' אלחנן וסרמן הי"ד זצ"ל, הסביר, כתוב בחז"ל משה רבינו משנקרא איש מצרי נקרא איש האלוקים. נח משנקרא איש צדיק תמים נקרא איש האדמה, ולמה, ויחל נח, עשה עצמו חולין ויטע כרם, ונתבע, שהיה עליו ליטוע חיטה ולא כרם, ושאל ר' שמחה דרך דוגמא, יהודי שהיה בורשא, עבר שואה וכשחוזר רואה שכל ורשא שרופה, אנשים כאלו לקו בנפשם מרוב צער, וטבעי הדבר שישתנו יין שהוא משמח לבב אנוש, כמו שכתוב תנו שכר לאובד ויין למרי נפש. ואם כן, נח רואה כל העולם חרב ורצה להתנחם ולמה נקרא איש האדמה? ואומר על זה ר' אליעזר שמחה וזה כ"כ נכון, אתה רואה שכל העולם נחרב, כעת אין זה הזמן לחשוב על עצמך, כעת תחשוב איך בונים עולם, וגם אם קשה לך - תתרומם! זה לא הזמן לדאוג ולחשוב על עצמו, עכשיו צריך לבנות עולם חדש.

הרב מפוניבז' כשכל האנשים שחזרו מן השואה היו עסוקים בעצמם, הוא מסר את נפשו לבנות את התורה מחדש, תראו איזה 'בנין' הוא בנה, רק לחשוב איך היה נראה העולם בלי פוניבז', [וכתוצאה מכך גם היינו בלי ארחות תורה כי כל ראשי הישיבה באו משם...]. מעטים המקומות שראשי הישיבה לא למדו בפוניבז'. כעת תעזוב את עצמך, **היום צריכים לקיים את העולם!** העולם בסכנה, לשמוע שכל לילה בין ארבעים לשישים נפטרים, כל לילה! זה מזעזע! ואנחנו יכולים להציל, ביכלתנו לעצור את המגיפה, ע"י תורה ותפילה, וכ"ש לא לעשות דברים שגורמים ההיפך, [והרי נחש הקדמוני החריב עולם ע"י הלשון הרע, וא"כ צריכים לזהר על הפה, וכמו"כ לא לדבר בבית כנסת. [דרך אגב ביקשו להתפלל על אחד מפארי הנדיבים הרב וולפסון באמריקה 'אברהם נחמן בן שיינא ברכה', שקיבל התקף לב, וכעת גם לקה בנגיף, ונתון בסכנת חיים, והוא כל חייו מדבר להתחזק בלשון הרע, נתחזק גם לרפואתו].

סיימנו את התורה, ואמרנו חזק חזק ונתחזק, אנחנו חזקים מספיק מכח התורה, יש לנו את הכח, אנו לא עד כדי כך מושחתים לחשוב רק על עצמנו, כלל ישראל מעניין אותנו, וחז"ל מבטיחים כל המצטער בצרתן של ישראל זוכה ורואה בנחמתן. ונזכה באמת בעזרת ה' לראות שיסר מעלינו את המות הזה ותעצר המגיפה ונזכה לראות בשוב ה' ציון ושמחת עולם על ראשנו אמן ואמן.

נתרם לזכות ולהצלחת
החתן הבה"ח **שמואל שקלאר** שיחי'
תלמיד המשגיח שליט"א
לרגל אירוסיו בשעטו"מ
יה"ר שיזכו לבנות בית נאמן בישראל
על אדני התורה והיראה

לרפואת
האשה החשובה
מרת **דבורה בת לאה** שתחי'
לרפוי"ש בתושחי'
**בבקשה אם אפשר לומר
פרק תהילים לרפואתה**

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור לתרומות והנצחות: 054-843-6282
לקבלת הגליון במייל: 4166058@gmail.com